

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Υμηττοῦ 47-51, Καισαριανή, τ.κ. 161 21. Τηλ. 210-7224123 fax.: 210-7223584

(Internet) <http://www.imkby.gr> - (e-mail) info@imkby.gr

Αριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/619

Έν Καισαριανῇ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 2009

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 88η

Πρός

τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας

“Ἐάν ἐπιλάθωμαι σου Ἰωνία (Ἱερουσαλήμ),

ἐπιλησθείη ἡ δεξιὰ μου

κολληθείη ἡ γλῶσσα μου τῷ λάρυγγι μου

ἐάν μή σοῦ μνησθῶ

Ἐάν μή προανατάξωμαι τήν Ἰωνία (Ἱερουσαλήμ),

ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου”

(Ψαλμός ρλστ’ (ρλζ’) 136-, 5-6)

Δηλαδή:

“Ἄν σέ ξεχάσω, Ἰωνία (Ἱερουσαλήμ),

νά παραλύσει τό δεξί χέρι μου.

Ἡ γλῶσσα μου ἄς κολλήσει στό λάρυγγι μου,

ἄν δέν σέ θυμηθῶ,

ἄν δέν σέ βάλω, Ἰωνία (Ἱερουσαλήμ),

ἀπάνω ἀπ’ ὅλες τίς χαρές μου”.

Πατέρες καί ἀδελφοί χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Τούς γεμάτους πόνο καί μεγάλη ἀγάπη αὐτοὺς λόγους τοῦ Ψαλμωδοῦ ἐπέλεξα νά θέσω στό προοίμιο αὐτῆς τῆς Ἐγκυκλίου μου, μέ τούς ὁποίους οἱ Ἰουδαῖοι ὀρκίζοντο νά μή λησμονήσουν τήν Ἱερουσαλήμ, ὅταν ὀδηγοῦντο ἀπό τούς Βαβυλωνίους στήν αἰχμαλωσία καί τήν ἐξορία ἀπό τήν πατρίδα τους.

Τούς λόγους αὐτοὺς ἐθεώρησα κατάλληλους γιά τήν φετεινή ἐπέτειο τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς, πού συνέβη πρὶν 87 ἔτη τούς μῆνες Αὐγουστο καί Σεπτέμβριο τοῦ 1922, καί γιά νά τιμήσουμε τήν μνήμη τῶν Ἐθνοῖερομαρτύρων πού βασανίσθηκαν καί πέθαναν μέ μαρτυρικό θάνατο: α) Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, β) Μητροπολίτου Μοσχονησίων Ἀμβροσίου, γ) Μητροπολίτου Κυδωνιῶν Γρηγορίου, δ) Μητροπολίτου Ἰκονίου Προκοπίου καί ε) Ἐπισκόπου Ζήλων Εὐθυμίου καί τῶν λοιπῶν κληρικῶν καί πιστῶν, πού συγκακουχήθηκαν μαζί τους καί ὀδυνώμενοι παρέδωσαν μαρτυρικῶς τό πνεῦμα τους στόν Κύριο τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου.

Μέ τά λόγια, πού ὀρκίζοντο οἱ Ἰουδαῖοι νά μή λησμονήσουν τήν Ἱερουσαλήμ, ὀρκιζόμαστε καί μεῖς νά μή λησμονήσουμε τήν Ἰωνία, τόν Πόντο, τήν Ἀνατολική Θράκη καί ὅλες τίς Ἑλληνικές Πατρίδες. Αὐτές, στίς ὁποῖες ἔζησαν γιά 3.500 χρόνια οἱ πατέρες καί πρόγονοί μας καί ὕψωσαν λαμπρά μνημεῖα πίστεως, πολιτισμοῦ, παιδείας, κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἔργα τίμια καί φωτεινά, ἀπό τίς ὁποῖες ἐξώσθησαν βιαίως.

Ὁρκιζόμαστε νά μή λησμονήσουμε τά μαρτύρια, τίς λεηλεσίες, τίς ἐκτοπίσεις, τίς ἐκτελέσεις, τίς ἐξορίες, τίς τρομερές σφαγές καί καταστροφές, τούς ἀνήκουστους διωγμούς καί τίς ὠμότατες βαρβαρότητες τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς πατρίδας μας καί τῆς πίστεώς μας κατά τῶν ἑλληνικῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν αὐτῶν τῶν περιοχῶν. Ὁρκιζόμαστε νά μή λησμονήσουμε τίς ἀρχές καί τίς ἀξίες, μέ τίς ὁποῖες ἔζησαν καί προόδευσαν οἱ πατέρες μας στοὺς τόπους πού γεννήθηκαν καί πού ἀγάπησαν.

Όφείλουμε νά θυμώμαστε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας πρωτοστάτησε σέ θυσίες καί πρόσφερε στό βωμό τοῦ χρέους Ἱεράρχες, Πρεσβυτέρους, Διακόνους, Μοναχοὺς καί χιλιάδες πιστοὺς πού ἔπεσαν κάτω ἀπό τό φάσγανον ἀνηλεοῦς δορυκτήτορος

Κορυφαῖος ἀνάμεσα σ' ὅλους αὐτούς, πού θυσιάσθηκαν, εἶναι ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχιερατική μίτρα δέν ἔχασε τήν λαμπρότητα τῶν λίθων της ἀπό τόν ἀτιμωτικό θάνατο του, ἀλλά ἔλαμψε περισσότερο ἀπό τό αἶμα τοῦ μαρτυρίου του.

Θύματα τῆς τραγωδίας ἐκείνης τοῦ 1922 ὑπῆρξαν τά ἐπίλεκτα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας μας ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐστράφη τό λυσσῶδες μῖσος καί ἡ ἀσίγαστη μανία τῶν διωκτῶν τους. Μαζί τους πολλές χιλιάδες βεβαίως ἀδελφῶν μας ἐδοκίμασαν τόν φρικτό θάνατο τοῦ μαρτυρίου καί τοῦ διωγμοῦ.

Κι ἂν ἡ Πολιτεία τοὺς λησμονήσει ἡ Ἐκκλησία δέν τοὺς λησμονεῖ. Οἱ πιστοὶ ἐνθυμοῦνται χωρὶς νά πενθοῦν, χωρὶς νά ἀπειλοῦν. Γιατί οἱ ἅγιοι μάρτυρες εἰσῆλθαν στήν αἰώνια καί ἔνδοξη *“κατάπαυσι”* (Πρός Ἑβραίους δ' 11) καί δέν ἔχουν ἀνάγκη οὔτε ἀπό τοὺς θρήνους μας οὔτε ἀπό τίς θριαμβολογίες μας.

Όφείλουμε νά θυμώμαστε τήν προτροπή τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης πού συνεχῶς ἐκήρυττε *“ὁμονοεῖτε”*. Μέσα στήν ἔξαψη τῶν θρησκευτικῶν καί πολιτικῶν παθῶν αὐτός ὁ παρορμητικός Ἱεράρχης ἤθελε νά βλέπει συνενωμένες τίς δυνάμεις τοῦ Γένους μας, τίς θρησκευτικές, τίς πολιτικές, τίς πνευματικές.

Χρειαζόμαστε τήν εὐλογία τῆς ὁμοψυχίας στίς ἡμέρες μας πού πολλοὶ βάλλουν ἐναντίον μας, ἐναντίον τῆς πίστεώς μας καί τῆς παραδόσεώς μας, ἐναντίον τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας καί τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἐπιδιώκουν νά μᾶς ἀλλοτριώσουν καί νά μᾶς ἐποξενώσουν ἀπό τίς πηγές τῆς ζωῆς μας, νά μᾶς στερήσουν ὃ, τι πολυτιμώτερο διαθέτουμε τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐλπίδα μας.

“Ὅλοι νά πέσουν ἐπάνω σας, τίποτε δέν μποροῦν νά σᾶς πάρουν, ἂν δέν τό δώσετε μόνοι σας”, δίδασκε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός.

Μέ τήν ὁμοψυχία ὀπλιζόμαστε γιά νά μή καταποθοῦμε ἀπό ὅσους μᾶς ἀντιπαθοῦν καί ἐναντιώνονται στήν πορεία μας, γιά νά προοδεύουμε στά εἰρηνικά ἔργα μας.

Ὅφειλουμε νά θυμώμαστε καί νά προβάλλουμε ἰδιαίτερα στήν νέα γενιά τά ἀληθινά πρότυπα ζωῆς ἀπό τούς πνευματικούς θησαυρούς μας.

Εἶναι ἔγκλημα ζωῆς νά εὐρίσκονται πεταμένα στά ἀζήτητα τῶν ἐθνικῶν παρακαταθηκῶν πρότυπα ζωῆς διαχρονικῆς ἀξίας, πού ἀκτινοβολοῦν μέ λαμπρότητα στό πνευματικό στερέωμα.

Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει αὐτά τά πρότυπα. Ἦδη ἀνασύρει τήν αὐλαία τῆς μνήμης γιά νά παρουσιάσει στό προσκήνιο τῆς ζωῆς τούς ἀλησμόνητους ἥρωες μέ τό φωτοστέφανο τῆς ἀγιότητος καί τῆς πρὸς τόν Θεόν παρρησίας, πού ἔμειναν πιστοί στό χρέος τους καί στίς ἀρχές τους σέ μία ἐποχή ἀλλοτριωτική, στυγνοῦ ὠφελισμοῦ, ἄκρατου ὕλισμοῦ καί ἀχαλίνωτης ἀπολαύσεως τῶν ἡδονῶν.

Ἐχοντες ἐνώπιόν μας τίς πάνσεπτες μορφές τους, τήν θυσία τους καί τό παράδειγμά τους ἀναλογιζόμαστε τό χρέος καί τήν δική μας εὐθύνη νά ἀκολουθήσουμε τούς μεγάλους Πατέρες μας, νά ἐμπνευσθοῦμε ἀπό τό παράδειγμά τους, νά φυλάξουμε τόν ἀτίμητο θησαυρό τῆς ἐλληνορθόδοξης ταυτότητός μας, νά ἐκτιμήσουμε τόν ἀδαπάνητο πλοῦτο τῆς ἱστορίας μας, γιά νά μή πτωχεύσουμε, γιά νά μή μεταβληθοῦμε σ' ἓνα ἀπονευρωμένο πλῆθος μέ μικρομεσαῖες ιδέες καί νανώδη ὄνειρα, πού τό συγκροτοῦν μικροί σ' ὅλα: μικρόψυχοι, μικρόνοες, μικροπρεπεῖς, μικροχαρεῖς.

Σήμερα ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό ἐρείσματα γιά νά μή ξαναβρεθοῦμε σέ παρόμοια θέσι θρηνοῦντες ἀπώλειες καί καταστροφές, γιά νά μή παρασυρόμαστε εὐκόλα καί χανόμαστε, γιά νά συγκρατηθοῦμε καί γιά νά μή διαλυθοῦμε.

Ὁ θεόπνευστος λόγος τοῦ Θεοῦ ἀποφαίνεται: *“Μακάριον τό ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ”* (Ψαλμός λβ' (32) λγ' (33) 12).

Εὐχομαι Αὐτός ὁ Θεός, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τῆς ἱστορίας νά μᾶς κατευθύνει
πρός τήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μέ πατρικές εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καίσαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ.